

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Strona pozwana: Daimler AG

Sentencja

1) Artykuł 101 TFUE oraz art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie niektórych przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji państw członkowskich i Unii Europejskiej objęte przepisami prawa krajowego

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowego postępowania cywilnego, na podstawie którego w przypadku częściowego uwzględnienia roszczenia koszty postępowania obciążają każdą stronę i każda ze stron ponosi połowę kosztów wspólnych, z wyjątkiem zachowania stanowiącego nadużycie.

2) Artykuł 17 ust. 1 dyrektywy 2014/104

należy interpretować w ten sposób, że:

ani okoliczność, iż strona pozwana w postępowaniu wchodzącym w zakres stosowania tej dyrektywy udostępniła stronie powodowej dane, na których oparła się, aby zakwestionować ekspertyzę tej ostatniej, ani fakt, że strona powodowa skierowała swe roszczenie tylko do jednego ze sprawców wspomnianego zachowania, nie są same w sobie istotne dla oceny, czy sąd krajowy może dokonać oszacowania szkody, gdyż szacowanie to opiera się na założeniu, że z jednej strony istnienie tej szkody zostało stwierdzone, a z drugiej strony dokładne ustalenie wysokości tej szkody jest praktycznie niemożliwe lub nadmiernie trudne, co oznacza uwzględnienie zbioru parametrów prowadzących do tego stwierdzenia i w szczególności bezskuteczności takich działań jak wnioski o ujawnienie dowodów, o którym mowa w art. 5 wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 382 z 20.09.2021

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – PV/Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

(Sprawa C-343/21 (¹), Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Środki wspierania rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich – Płatności rolnośrodowiskowe – Rozporządzenie (WE) nr 1974/2006 – Niemożność dalszego wypełniania przez beneficjentów podjętych zobowiązań – Pojęcia „nowego podziału działek” i „działań związanych ze scalaniem gruntów” – Brak niezbędnych środków w celu dostosowania zobowiązań beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa – Rozporządzenie (WE) nr 1122/2009 – Pojęcie „siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności”]

(2023/C 127/06)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PV

Strona przeciwna: Zaměstnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie”

Sentencja

- 1) Artykuł 45 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)

należy interpretować w ten sposób, że:

ma on zastosowanie, gdy rolnik nie jest w stanie nadal wypełniać zobowiązań rolnośrodowiskowych, które podjął, w odniesieniu do ostatniego roku ich trwania, a niemożność ta wynika bezpośrednio z czynności w zakresie nowego podziału działek lub działania związanego ze scalaniem gruntów wywierającego wpływ na strukturę gospodarstwa rolnego objętego tymi zobowiązaniami, będącego działaniem właściwego organu publicznego lub przez niego zatwierdzonym. Z kolei przepis ten nie ma zastosowania, gdy wspomniana niemożność wynika z ustania prawa do użytkowania części powierzchni tego gospodarstwa w czasie trwania wspomnianych zobowiązań.

- 2) Artykuł 45 ust. 4 rozporządzenia nr 1974/2006

należy interpretować w ten sposób, że:

niepodjęcie przez państwo członkowskie środków koniecznych dla umożliwienia dostosowania zobowiązań rolnośrodowiskowych beneficjenta do nowej sytuacji gospodarstwa rolnego wynikającej z nowego podziału działek lub działań związanych ze scalaniem gruntów w rozumieniu tego przepisu stoi na przeszkodzie temu, by wymagać od owego beneficjenta zwrotu otrzymanych środków w stosunku do okresu, w którym zobowiązania te były wypełniane.

- 3) Artykuł 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1782/2003

należy interpretować w ten sposób, iż:

o ile niemożność dalszego wypełniania przez beneficjenta zobowiązania rolnośrodowiskowego ze względu na brak zawartych z innymi właścicielami lub użytkownikami gruntów rolnych porozumień o ich użytkowaniu może co do zasady stanowić przypadek działania siły wyższej, o tyle jest tak jedynie pod warunkiem, że niemożność ta jest spowodowana niezwykłymi i nieprzewidywanymi okolicznościami niezależnymi od beneficjenta, których następstw nie można było uniknąć mimo zachowania przez ten podmiot należytej staranności, co powinien zweryfikować sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – HYA, IP, DD, ZI, SS

[Sprawa C-349/21 ⁽¹⁾, HYA i in. (Uzasadnienie zezwolenia na kontrolę rozmów telefonicznych)]

[Odesłanie prejudycjalne – Sektor telekomunikacji – Przetwarzanie danych osobowych i ochrona życia prywatnego – Dyrektywa 2002/58 – Artykuł 15 ust. 1 – Ograniczenie poufności łączności elektronicznej – Orzeczenie sądu zezwalające na przejęcie, rejestrowanie i przechowywanie rozmów telefonicznych osób podejrzanych o popełnienie poważnego umyślnego przestępstwa – Praktyka, zgodnie z którą orzeczenie jest zredagowane według sporządzonego uprzednio i niezawierającego indywidualnego uzasadnienia wzorcowego tekstu – Artykuł 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Obowiązek uzasadnienia]

(2023/C 127/07)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HYA, IP, DD, ZI, SS

Przy udziale: Spetsializirana prokuratura